

ΒΙΩΝΟΣ ΣΜΥΡΝΑΪΟΥ
ΕΙΔΥΛΛΙΑ.
ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΑΔΩΝΙΔΟΣ,
Ειδύλλιον α΄.

BIONIS SMYRNÆI
IDYLLIA.
EPITAPHIUM ADONIDIS,
Idyllum I.

Αἰάζω τ' Ἀδωνίη· ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνίς.
 ὄλετο καλὸς Ἀδωνίς, ἐπαμαρζυσσὼν Ἐρωτες.
 Μπέτη πορφυρέος ἐπὶ φάρσι Κύωρι καθύδι·
 ἔχρω δειλαία πᾶνος ὄλε, καὶ πλατάγησον
 Στάδια, καὶ λέγα πᾶσον, Ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνίς.
 Αἰάζω τ' Ἀδωνίη, ἐπαμαρζυσσὼν Ἐρωτες.
 Κεῖν καλὸς Ἀδωνίς ἐπ' ὤρσι μεθ' ὀδόντι.
 Λόκω λόκων ὀδόντι τυπώεις, καὶ Κύωρη αἰῶ
 Λεπτὸν ἄπο ψύχων· τὸ δὲ οἱ μέλαν εἶδος αἶμα
 10 Χιονίας καὶ σαρκός· ὑπ' ὀφρύσι δὲ ὄμματα γαρκέ,
 Καὶ τὸ ῥόδον φάλαγγα χεῖρας· ἀμφὶ δὲ τῶ
 Θιάσκι καὶ τὸ φίλαμα τὸ μήποτι Κύωρις ἀφῆσθ.
 Κύωριδι μὲν τὸ φίλαμα καὶ ἐζώοντες ἀρέσκῃ.
 Ἀλλ' ἐκ εἶδος Ἀδωνίς ὁ μὲν θιάσκουτ' ἐφίλασσε.
 15 Αἰάζω τ' Ἀδωνίη, ἐπαμαρζυσσὼν Ἐρωτες.
 Ἀχρῖοι ἀχρῖοι ἔλκος ἔχῃ καὶ μεθ' Ἀδωνίς,
 Μείζον δὲ αἰ Κυβέρεα φέρῃ ποπκαρδίον ἔλκος.
 Κεῖνοι μὲν πρὸ παῖδα φίλοι κωῖς ὠρύσαντο,
 Καὶ νύμφαι κλαῖσιν Ὀρειάδες· αἰ δ' Ἀφροδίτα,
 20 Λυσταμῖνα πλοκαμῖδας, αἰὰ δρυμὸς ἀλάλη
 Περδαλία, ἠπλεῖτος, ἀσαῖδαλος· αἰ δὲ βᾶτοι γῆ
 Ἐρχομῖνα τείρονη, ἔπειθ' αἶμα δρέπονθ'.
 Ὄξυ δὲ κισύνοσα, δι' ἄγκια μακρὰ φορεῖν,
 Ἀσύρειοι βόσασα πόσον, καὶ παῖδα καλεῖσθαι.
 25 Ἀμφὸς δὲ μὲν μέλαν αἶμα παρ' ὀμφαλὸν ἠωρεῖσθαι.
 Στάδια δὲ ἐκ μηρῶν φονιάσιτο· οἱ δὲ ἑταίμαζοι
 Χιονοὶ τῶν ἀεθῶν Ἀδωνίδι πορφυρέοντο.
 Αἰ αἰ τὰν Κυβέρεκα, ἐπαμαρζυσσὼν Ἐρωτες.

LAMENTOR Adonidem: in-
 teriit pulcher Adonis.
 Periit pulcher Adonis, adlame-
 tantur Amores.
 Ne amplius purpureis in vestibus
 dormias Venus:
 Surge misera, pullata & plange
 Peffora, & dic omuibus, Perille
 pulcher Adonis.
 Lamentor Adonidem, adla-
 mentantur Amores.
 Formosus Adonis in montibus
 iacet, femur dente-
 candidum candido dente percussus,
 & Veneream dolere afficit,
 Tenet iter spiritans: atet vero cruce
 manat
 Niueam per carnem: sub superci-
 liis autem oculi torpent,
 Et rosa [id est rofus color] labro-
 rum fugit, vnaque suam illo
 Moritur & osculum quod Venus
 nunquam relinquet.
 Veneri quidem osculum, etiam
 non amplius viueusis, gratum
 est,
 Sed Adonis nō sensit quod ipsum
 morientem osculata est.
 Lamentor Adonidem, adla-
 mentantur Amores.
 Atrox atrox vulnus habet in fe-
 more Adonis,
 Maius autem Venus habet in
 corde vulnus.
 Circa illum puerum & cari canes
 vlulatur,
 Et Nymphæ plorant Oreades
 ipsique Venus,
 Solutis capillis, per saltus errat
 Lugubrit, incompta, nudis pedi-
 bus: & rubi ipsam
 Incedentem infestant, ac sacrum
 sanguinem carpunt.
 Acuta autem voce eiulans, per
 longas valles fertur,
 Assyrium maritum clamore re-
 quirrens & puerum vocans.
 At circa ipsum vmbilicium ater
 sanguis rursus erumpibat,
 Et a femore pectus eruentabatur:
 costarum autem loca
 Niuea prius Adonidi tubebant.
 Ah ah Venus, adlamentantur
 Amores.
 Amisē

εκ/πύρατος.

an distinguish adu? did you make it sit, oide mafoi use - σποφύροντο.